

عنوان مقاله:

«تاکید مجاز» و پیوند آن با «ابهام متن»

محل انتشار:

فصلنامه فنون ادبی، دوره 8، شماره 1 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

امیر صالح معصومی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات عربی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

محمد خاقانی اصفهانی - استاد گروه زبان و ادبیات عربی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

«مجاز» از مشهورترین پدیده های زبانی در زبان شناسی عربی است. یکی از شرایط به کارگرفتن مجاز همراه ساختن آن با «قرینه» است. وظیفه قرینه جلوگیری از برداشت معنی حقیقی از واژه ای است که به صورت مجازی به کار رفته است. «تاکید» نیز یکی دیگر از ابزارهای مهم در زبان عربی است که بر خلاف قرینه غالباً برای جلوگیری از احتمال برداشت معنی مجازی استفاده می شود؛ بنابراین، منطقی به نظر نمی رسد که واژه ای مجازی بتواند مورد تاکید قرار بگیرد. با این حال، برخی از زبان شناسان مسلمان «تاکید مجاز» را جایز شمرده و نمونه هایی نیز برای آن ذکر کرده اند. در این مقاله برآنیم تا با روشی وصفی - تحلیلی، درستی دیدگاه ایشان را بررسی کرده تاثیر آن را بر شکل گیری فهم مخاطب توضیح دهیم. بر اساس داده های این پژوهش، تاکید مجاز بر خلاف ظاهر غیرمنطقی اش می تواند پدیده ای پذیرفته در سنت زبانی عربی باشد.

کلمات کلیدی:

بلاغت، مجاز، حقیقت، تاکید مجاز، ابهام

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1207991>

